

üzenet a toronyba

Szócs Gézának

*ha fölmehetnék egyszer
a tornyodba Elefántcsont-parton
megmutatnám hogy nálunk reneszánszukat
élik a szeánszok (úgyis hívjuk őket
hogy renesz/e/ánsz) ahol – míg kezünket
az asztal lapja fölött tartjuk – titkon
kilopják zsebünkéből a jövőt*

*ha fölmehetnék egyszer
a tornyodba Elefántcsont-parton
megmutatnám neked a mi jani
csárjainkat is
akik még ma is biztos kézzel döfik
testvéreik hátába a jatagánt
és utóbb nagylelkűen megbocsátanak
ál-
dozataiknak*

*ha fölmehetnék egyszer
a tornyodba Elefántcsont-parton
rámutatnék néhány dőre szerűkereskedőre
akik kiadták szívük üres szobáit
furmányos kufárként remélve
hogy kizárólag nekik fizet majd labbért az Isten*

magyar kereszt

*anyámat láttam jégverésben
csapzott hajába sár ragadt
föltett kincseit óvta-védte
a felhőkbe fúló alkonyat*

*kendője válláról lecsúszott
cipője sárban cuppogott
minden lépésnél újra s újra
a Megváltó feszült meg ott*

*házunkat részeg hódok bontják
vagyunk céltáblák vagy nyulak
elfogyott alólunk az ország
s Isten nekünk fityiszt mutat*